

**[Ole Bjørn Kraft.]**

være nyttigt i et saadant Udvalg at kunne faa Oplysninger, der ellers vanskeligt kan gives, men som kan gives i et saadant Udvalg, der kan faa paalagt Tavshedspligt. Jeg tænker paa Spørgsmaalet som Landets Forsyninger under Krigstilstand eller Blokade, Udviklingen af den civile Industri til at kunne virke med Krigsformaal, Anskaffelsen af de forskellige Vaaben o. s. v.

Vi har fremsat vort Forslag her, fordi Udviklingen omkring os paalægger hver af os, Regeringen og Oppositionen, sit Ansvar, og fordi vi nærer et ærligt og sandt Ønske om at yde vort Bidrag til, at Nationens Kræfter kan blive samlet, Folkets Erkendelse af dets Stilling vakt og Viljen til at forsvare vore nationale Frihedsrettigheder blive styrket. Jeg henstiller indtrængende til den højtærede Forsvarsminister at modtage dette Forslag i den Aand, i hvilken det er fremsat. Finder man Formen utilfredsstillende, bør det ikke være en Hindring for en Overensstemmelse om det væsentlige. Til enhver Forhandling herom er vi rede. Realiteten i det derimod, Tanken om at søge saadanne Drøftelser iværksat, Forsøg paa at faa en Samling tilvejebragt, kan jeg ikke tænke mig, at Regeringen i den Situation, vi og Landet befinder os i, vil afvise. Det vilde være i den voldsomste Modstrid med vor Forfatnings demokratiske Forudsætning, det vilde ogsaa være i Modstrid med — er jeg overbevist om — det Ønske, som det danske Folk som Helhed nærer, at det nu maa lykkes os at faa Striden bilagt, at samle os om det væsentlige, saa vi kan betrygge, saa langt vore Evner rækker, vort Folks Frihed, vort Lands Uafhængighed.

**Forsvarsministeren (Alsing Andersen):** Ordføreren for Forslagsstillerne udtalte engang i Fjor, da vi behandlede dette Spørgsmaal, at det konservative Parti vilde se det som sin Opgave at rejse Forsvarsdiskussionen saa snart som muligt, naar dette utilfredsstillende Lovforslag, som vi i Fjor behandlede, var vedtaget. Jeg tror, at man uden at være uvenlig over for det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft kan sige, at Fremsættelsen af det Forslag, der her er Tale om, er en Opfyldelse af det Løfte, det konservative Parti dengang gav.

Det konservative Parti ønsker, som det jo er omtalt, at nedsætte et særligt Udvalg angaaende de gældende Militærordningers Mangler og til at afgive Indstilling til Regering og Rigsdag angaaende de Ændringer, der bør finde Sted. Jeg maa tilstaa, at jeg selv efter det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn

Krafts Tale i Dag ikke er helt klar over, hvad man tænker sig dette Udvalg egentlig skal udrette. Vi hørte ganske vist det ærede Medlem tale om, at det vilde være en nyttig Gerning at søge at samle Befolkningen og samle de store Partier i denne Sag; selv om vi ikke kunde blive enige om de økonomiske Rammer, selv om mange andre Ting maaske vilde skille os — sagde det ærede Medlem i Dag —, vilde det alligevel være af Betydning, om vi kunde samles paa en eller anden Maade i denne Sag.

Det var Udtryk for velmenende Bestræbelser, derom er der ingen Grund til at tvivle, men det forekommer mig samtidig at være Udtryk for en overordentlig stor Uklarhed. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft synes selv at være klar over, at der er meget, der skiller os, og den Tale, som det ærede Medlem holdt, understregede ogsaa dette. Hvad det derefter skulde være muligt at samle Partierne om i en saadan Grad, at det skulde betyde noget ganske afgørende for vor Stilling i Nationernes Række, er jeg ikke i Stand til at sige. Den første Forudsætning maatte dog være den, at man var klar over, at det kun var meget lidt, der skilte os, saaledes at en saadan Forhandling virkelig kunde blive nyttig paa det militærpolitiske Omraade. Begyndelsen af det ærede Medlems Tale søgte at understrege, at der maatte kunne gøres noget i saa Henseende, men efterhaanden som det ærede Medlem talte, syntes jeg, at Udsigterne dertil svandt. Det ærede Medlem understregede meget stærkt sit Syn paa denne Sag; understregede, hvad der var sket i andre Lande af voldsomme Forøgelse af Rustningerne, og hævdede, at dette burde være et Eksempel til Efterfølgelse for os — naar blot Regeringspartierne vilde stille sig paa en tilsvarende Linie, vilde der være en Mulighed for Samling om dette Spørgsmaal i vort Land.

Jeg synes imidlertid ikke, at det ærede Medlems Tale i Dag har bragt noget Bidrag til en ny Situation her i Landet i dette Spørgsmaal. Hvad vi skulde opnaa ved at nedsætte et Udvalg i Øjeblikket med de Opgaver, som det ærede Medlems Parti har tænkt sig, ser jeg ikke. Man skulde afgive Betænkning om Manglerne ved den nugældende Militærordning — jeg ser ikke rettere, end at en saadan Betænkning allerede foreligger. Den kom til at foreligge i Fjor gennem de Forhandlinger, vi havde. Forholdet er det, at ikke alene Partierne, men ogsaa de militære sagkyndige havde rig Lejlighed til at udtale sig om Spørgsmaalet. Der blev ikke fra Regeringen lagt nogen